

OBELŻYĆ (2) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w obelżenie).

[*inf* obelżyć.] ◇ *praet* 2 *sg f* -eś obelżyła (1). ◇ *con* 1 *sg m* -bych obelżył (1). ◇ [*part praet act* obelżywszy.]

Sł stp w innym znaczeniu, *Cn s.o.* obelżenie; *słup publiczny*, *Linde XVII w.*

Znieważyc, zhańbić; allatrave, carinare, conscindere, contemerare, contumelia a. maledictis onerare, contumeliam dicere a. facere, conviciari, convicium derogare, differre, diminuire dignitatem, facere contumeliam, foedare, funestare, incilare, inferre ignominiam, inquinare, insequi, lacerare, operire, opprobrium fundare a. mordere, probrum iacere a. inferre, a. obicere, vexare, violare, violare a. vulnerare vocem Cn [co, [kogo]] (2): TO páni w Rzymie zacna/ zá fwyh czáłow byłá/ Ktora o fwą poczćiwosć/ lámá fie zábiłá. O którą ią przypráwił krolewic wżeteczny [...] Ach miła poczćiwosć/ tocieś zacna byłá/ Lecześ iákoś złych wiekow/ fwoy ftan obelżyłá. *RejZwierz* 44v; [CEfarz Augustus córkę fwą Iulią dla wielkiéy iey fprońnosći [...] / fkará wywołániém [...] / obelżywży piérwéy (rozgłofzeniém przed wżytkiém iéy grzéchów/ y nád miárę wzeteczeństwá) Céfárski dom fwoy. *SenekaGórn* 312].

[*W połączeniu szeregowym:* Kto by księdza katolickiego albo ministra ewangelickiego albo popa ruskiego na ulicy, w drodze [...] dla różności nabożeństwa nieuczciwie gabał, despekty wyrządzać, szarpać, bić i jakimkolwiek obyczajem szkodzić, obelżyć a trapić śmiał. *ProjektEgzek* 164.]

Przen (2) :

Szereg: »obelżyć albo sfalszować« (1): Lagis Lákońfki krol/ gdy fie máthká iego przyczyniálá zá iednym poddánym/ áby mu wżdy czo sfolgował ná fądzie/ powiedział: (...) A cobyh ia mógl ná fwiecie gorzzego wczynić/ iedno gdibych obelżył álbo sfálfzował fwiętą fprawiedliwość? *RejZwierz* 55v.

Synonimy: *naśmiać się, obrazić, osławić, pogardzić, posromocić, wyszydzić, zesromocić, znieważyc.*

Formacje współrdzenne cf **LŻYĆ**.

Cf **OBELŻENIE, OBELŻONY**